

lige Betragtninger over, om den eller den faar mere eller mindre Fordel af Foretagendet. Derfor vil jeg udtale Haab og Ønske om, at den Enighed, der hidtil har præget de interesserede Lodsejeres Optræden i denne Sag, maa vedblive, thi det er absolut nødvendigt, hvis Sagen skal gennemføres. Der er jo lang Vej frem endnu. Nu skal der først nedsættes en Landvæsenskommission, og for saa vidt som denne kommer til det Resultat, at Anlægget bør nyde Fremme, og der opnaas Overenskomst mellem de interesserede Lodsejere om et Digeanlæg af den Natur, maa de søge at tilvejebringe de 115,000 Kr., som er nødvendige for Sagens Gennemførelse, og endelig skal der saa tages fat paa Foretagendet.

Jeg vil slutte, som jeg begyndte, med at bringe min bedste Tak til den høje Regering, fordi den har stillet sig saa imødekommende overfor det her fremsatte Krav, og til Finansudvalget, fordi det har sluttet sig dertil, og med at udtale Haab om, at Bevillingen maa blive givet og det maa lykkes at gennemføre Foretagendet. Jeg haaber da, at det skal lykkes os at rejse et Værn mod Saltvandsoversvømmelser paa den Strækning, som kommer indenfor Digeanlægget, og det er dog derpaa, det i første Række kommer an.

J. Andersen: Jeg vil paa det varmeste anbefale den Sag, som det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen) nu har givet os en Udredning af. Det forekommer mig, at det er en udmærket Pengeanbringelse baade af Staten og af private, man her staar i Begreb med at indlede. Jeg tvivler ikke om, at Sagen gaar igennem. Naar jeg har bedt om Ordet, er det nærmest for at anmode om, at man, naar Sagen er gennemført her i Rigsdagen, og man skal til at tage praktisk paa Tingene, vil søge at forcere Arbejdet saaledes, som Planen dertil bliver lagt af de sagkyndige, saa at man ikke skal se et Smøleri som det, man har set ved det Arbejde, der for Tiden er i Gang. Jeg skal ikke behøjde de Mennesker, som er beskæftigede ved dette Arbejde, noget, men jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa, at det kan være uhyre farligt, naar et saadant Arbejde staar paa i Aarevis udover den Tid, det burde vare, idet der løbes stor Risiko for, at Højvande kan gaa ind bagved og rive det Arbejde ned, som er udført. Jeg henstiller derfor til den høje Regering og de høje Autoriteter overhovedet at sørge for, at

Arbejdet, naar det nu skal paabegyndes, bliver udført i det Tempo, som en Gang er vedtaget.

C. Sørensen: Jeg maa takke det ærede Medlem for hans varme Anbefaling af Ændringsforslaget og i øvrigt af hele Sagen. Til hans sidste Bemærkninger skal jeg kun sige, at der ganske vist er Grund til at udtale en Beklagelse over, at det Arbejde, vi nu har under Udførelse, endnu ikke er færdigt. Tidsfristen for Færdiggørelsen er udløbet; det skulde have været færdigt til afvigte 1. November. Men jeg vil nødig komme ind paa en udførlig Omtale af dette Arbejde her; det tror jeg ikke vilde være klogt. Der er tilstødt forskellige Omstændigheder, som ikke har været uden Indflydelse paa, at Arbejdet endnu ikke er gjort færdigt. Men det volder os ganske naturligt Ulemper paa mange forskellige Maader, at Arbejdet ikke er bragt i færdig Stand, som det burde have været, og der er desværre lange Udsigter til, at det bliver færdigt.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Under Betænkningens Nr. 26 findes opført to Samraad, hvortil jeg gerne vil knytte et Par Bemærkninger. Det første lyder saaledes: „Dyrtidstillæg til dag- og timelønnede og ikke fast ansatte Tjenestemænd“. Ganske tilsvarende Samraad findes opført under de tre andre Civil-etater, og der er i Anledning af det omhandlede Spørgsmaal ført Forhandlinger i Finansudvalget med de tre Ministre. Vi har faaet det Svar fra disse, at saa snart Konferencerne i Finansudvalget var sluttede, vilde der blive afholdt en Fællesforhandling for om muligt at enes om en Ordning, hvorved samtlige Statens Arbejdere blev delagtige i Dyrtidshjælpen. Forslaget her staar i Forbindelse med en Forhandling, som førtes, da vi i Efteraaret behandlede Lovforslaget om Dyrtidshjælp til de fast ansatte af Statens Tjenestemænd. Der er nemlig en hel Del Mennesker, som ikke har været beskæftigede hele Aaret i Statens Tjeneste, og de var ikke medtagne i Lovforslaget. Vi ønskede da, at de ogsaa kunde faa en Dyrtidshjælp. Nu indrømmer jeg, at Spørgsmaalet er blevet mindre siden da, fordi der i de forskellige Ministerier er foregaaet en saa liberal Fortolkning af Loven, at en Mængde Mennesker er kommet med, som strengt taget ikke hørte ind under Loven, men der stod en Bemærkning om, at Ministeren havde Ret til at